

(२)

1632

व्याकरण

संस्कृत

संपूर्ण

क्र. १२

न. १ व्या. २७

॥ अथ निरुक्तम् ॥
पूर्व षट्कम् । अध्यायः १ ॥

श्रीगणेशाय नमः ॥ हरिः ॐ तत्सत् ॥ समा म्नायः स
मा म्नातः स व्याख्या तव्यस्त मिमं समा म्ना यं निघण्टव इ
त्या चक्षते निघण्टवः कस्मा न्निगमा इमे भवन्ति छन्दोभ्यः
समा हृत्य समा हृत्य समा म्नाता स्ते निगन्तव एव सन्तो नि
गमना निघण्टव उच्यन्ते इत्यो प मन्यवो पि वा हनना देव-
स्युः समा हता भवन्ति यद्वा समा हता भवन्ति । तद्यान्येता
नि च त्वारि पद जातानि नामाख्याते चो प सर्वा निपाताश्च
तानीमानि भवन्ति तत्रै तन्ना माख्या तयो र्लक्षणं प्रदिश-
न्ति भाव प्रधान माख्यातं सत्व प्रधानानि नामानि तद्यत्रो
भे भाव प्रधाने भवतः पूर्वा परा भूतं भाव माख्याते नाचष्टे
व्रजति पचतीत्युपक्रम प्रभृत्यपवर्ग पर्यन्तं मूर्त सत्व भूतं
सत्व नामभिर्ब्रज्या पक्ति रित्यद इति सत्वानां मुपदेशो गो
रश्वः पुरुषो हस्तीति भवतीति भाव स्यास्ते शो ते व्रजति ति
ष्ठती तीन्द्रिय नित्यं बचन मौ दुम्बरायणः ॥ १ ॥

तत्र चतुष्टयं नोपपद्यते युगपदुत्पन्नानां वा शब्दानामि-
तरे तरोपदेशः शास्त्रकृतो योगश्च व्याप्ति मत्वात्तु शब्दस्याणी-
यस्त्वाच्च शब्देन संज्ञाकरणं व्यवहारार्थं लोके ते षामनु
ष्यवद्देवताभिधानं पुरुष विद्या नित्यत्वात्कर्मसम्पत्तिर्मन्त्रो
वेदेषु भाव विकारा भवन्तीति वा र्षीयणिर्जायते स्ति
विपरिणामते वर्द्धतेऽपक्षीयते विनश्यतीति जायत इति

पूर्वभावस्मादिमाचष्टे' नापरभावमाचष्टे न प्रतिषेध'त्यस्ती
 त्युत्पन्नस्य' सत्वस्यावधारणं' विपरिणमत इ' त्यप्रच्यवह
 मानस्य तत्वा द्विकारं' वर्धत इति स्वाङ्गा भ्युच्चयं' सां यौ गि-
 कानां वार्थानां वर्धते विजयेनेति वा वर्द्धते शरीरेणेति वा प
 क्षीयत इ' त्येतेनैव व्याख्यातः' प्रतिलोमं विनश्यती' त्यपर
 भावस्यादिमाचष्टे' न पूर्वभावमाचष्टे' न प्रतिषेधति ॥ २ ॥

अतो न्ये भावविकारा' एतेषामेव विकारा भवन्ती
 तिहस्माह' ते यथा वचनमभ्युहितव्या' न निर्बद्धा उपस
 र्गा अर्थो' निराहुरिति शाकटा यनो' ना व्याख्यातयो' ना
 व्याख्यातयो' स्तु कर्मोपसंयोगस्योतका मव' न्त्युच्चाव
 चाः पदार्था भवन्तीति गार्ग्यस्तद्य एषु पदार्थैः' प्राहुरि
 मेतन्नामा व्यातयो' रर्थविकरणमादृत्य' की गार्थे'
 प्रपरेत्येतस्य' प्रातिलोम्यं मभीत्याभि' मुख्यं प्रतीत्ये
 तस्य प्रातिलोम्यं' सति सुइत्यभि पूजितार्थे' निर्दुरि-
 त्येतयोः प्रातिलोम्यं' न्यवेति विनिग्रहार्था' या उदित्ये
 तयोः प्रातिलोम्यं' समित्येकी भावं' व्यपेत्येतस्य प्रातिलो-
 म्यं' मन्विति सादृश्या परभावं मपीति संसर्ग' मुपेत्युप
 जानं परीति सर्वतो भावमधी' त्युप' रिभावमैश्वर्यं'
 वैवमुच्चावचा' नर्थान् प्राहु' स्त उपेक्षितव्याः ॥ ३ ॥

अथ निपाता उच्चावचे ष्वर्थेषु निपतं' त्य' सु
 पमार्थेषु कर्मोपसंग्रहार्थेषु' पि' पदपूरणास्तेषामेते

चत्वारं उपमार्थे भवन्तीवेति भाषायां चान्वध्यायं चा
 ग्निरिवेन्द्र इवेति नेति प्रतिषेधार्थी यो भाषायां मु
 भयमन्वध्यायं नेन्द्रं देवममंसतेति प्रतिषेधार्थी
 यः पुरस्तादुपाचारस्तस्य यत् प्रतिषेधति दुर्मदासो
 नसुरायामित्युपमार्थी य उपरिष्ठादुपाचारस्तस्य
 येनोपमिमीते चिदित्येषोनेककर्माचार्यश्चिदिदंब्रूयादि
 ति पूजायां माचार्यकस्मादाचार्य आचारं ग्राहयत्याचि
 नोत्यर्थानाचिनोति बुद्धिमिति वा दधिचिदित्युपमार्थे कुल्मा
 षांश्चिदाहरेत्येव कुत्सिते कुल्माषाः कुलेषु सीदन्ति नुदित्ये
 षोनेककर्मेदं नुकरिष्यतीति हेत्वपदेशो कथं नुकरिष्यती
 त्यनुपृष्टे नन्वेतदकार्षीदिति चाथास्युपमार्थे भवति ॥ वृ
 क्षस्य नुते पुरुहूतवयाः ॥ वृक्षस्येवते पुरुहूतशाखावयाः शा
 खावेतेर्वातायना भवन्ति शाखाः स्वशयाः शक्नोतेर्वाथय -
 स्यागमादर्थपृथक्कर्महविज्ञायतेनत्वाद्देशिकमिव विग्रहे
 ण पृथक्कात्सकर्मोपसङ्गहश्चेति समुच्चयार्थ उभाभ्यां सं
 प्रयुज्यते हंचत्वंच वृत्रहन्ति तेतस्मिन्नेवार्थे देवेभ्यश्चपि -
 तृभ्य एत्याकारोवेति विचारणार्थं हन्ताहं पृथिवीमिमांनि
 दधानी हवे हवेत्यथापिसमुच्चयार्थे भवति ॥ ४ ॥

ऋचां स्वः पोषं मास्ते पुपुष्वान्
 गायत्रं त्वो गायति शक्रीषु ।

ब्रह्मा त्वो वदति - जात विद्यां

यज्ञस्य मात्रां विमिमीत उत्वः ॥

इ इत्यृत्विक्कर्मणां विनियोगमाचष्ट अत्रामेकः पौषमा
स्ते पुपुष्वाहोतर्गर्चनी गायत्रमेको गायति शक्करीषूद्राता
गायत्रं गायते स्तुतिकर्मणः शक्कर्यत्रचः शक्कोतेस्तद्यदा भिवृ
त्रमशकद्धन्तुं तच्छक्करीणाशक्करीत्वमिति विज्ञायते ब्रह्मै
को जाते जाते विद्यां वदति ब्रह्मा सर्वविद्याः सर्ववेदिनुमर्हति
ब्रह्मा परिवृढः श्रुततो ब्रह्म परिवृढं सर्वतो यज्ञस्य मात्रां विमि
मीत एको ध्वर्यु रध्वर्यु रध्वर्यु रध्वरं युनक्त्यध्वरस्यनेता ध्व
रं कामयत इति वापि बाधीयाने युरुषबन्धो ध्वर इति यज्ञनामं
ध्वरति हिंसा कर्मात्प्रतिषेधो निपात इत्येके तत्कथमनुदात्त
प्रकृतिनामस्यादृष्टव्यं तु भवं व्युत्त्वं सख्ये स्थिरपीतमाहु
रिति द्वितीया या मुक्तो त्वस्मै तन्वं विसस्र इति चतुर्थ्या मथापि
प्रथमा बहुवचने ॥ ८ ॥

अथ वेदमंत्रानर्थक्यं कौत्साचार्येण प्रतिपादितं तद्वि
षये यास्कमुनिराह। पूर्वः पक्षः ॥ अथापीदमन्तरेण मन्त्रे
ष्वर्थप्रत्ययानविद्यते र्थमप्रतियतो नात्यन्तं स्वरसंस्कारोद्देशस्तदिदं वि
द्यास्थानं व्याकरणस्य कात्स्न्यं स्वार्थसाधकं च यदि मंत्रार्थप्रत्ययाया
नर्थकं भवतीति कौत्सो नर्थका हि मन्त्रास्तदेते नोपेक्षितव्यं नियतवा
चो युक्तयो नियतानुपूर्व्या भवंत्यथापि ब्राह्मणेन रूपसम्यन्ना वि
धीयन्ते इत्यादि ॥ १५ ॥ ४. ७. अ. १ ॥ उरुप्रथस्वेति प्रथयति प्रो-

हा णीति प्रोहं त्यथा प्यनुप पन्नार्था भवं त्यो ष धे त्राय स्वैनं स्वधि
 ते मै नं हिं सी रिं त्याह हिं सन्नं धापि विप्रतिषिद्धार्था भवन्ति ॥
 "एक एवरुद्रो व तस्थे न द्वितीयः" असंख्यातासहस्राणि येरु
 द्रा अधिभूम्याम् । अशत्रुरिन्द्रजज्ञिषे शतं सेना अजयत् साकमि
 न्द्र इत्यथापि जानन्तं सम्प्रेष्य त्यगने समिध्यमाना यानुब्रूही
 त्यथाप्याहा दितिः सर्वमित्यदिति द्यौरदिति रन्तरिक्षमिति तदु
 परिष्ठा द्याख्यास्यामो धाप्य विस्पष्टार्था भवन्त्यम्यग्यादृशिमंजा
 रयायिकाणुकैः ॥ १५ ॥

अर्थवन्तः शब्दसामान्यादेतद्वैयत्नस्य समृद्धं यद्रूपस
 मृद्धं यत्कर्म क्रियमाणं मृग्यजुर्वी भि वदतीति च ब्राह्मणं क्रीकन्तौ
 पुत्रैर्नप्तृभिरिति यथो एतं नियतवाचो युक्तयो नियतानुपूर्व्याभ-
 वन्तीति लौकिकेष्वप्येतद्व्यथेन्द्राग्नीपिनापुत्राविति यथो एत-
 द्वाह्यणे नरूपसम्पन्ना विधीयत इत्युदिनानुवादः स भवति यथो
 एतदनुपपन्नार्था भवन्तीत्याम्नायवचनादेहिंसां प्रतीयेत यथो
 एतं द्विप्रतिषिद्धार्था भवन्तीति लौकिकेष्वप्येतद्व्यथा सम्पन्नो
 यं ब्राह्मणे न मित्रो राजेति यथो एतज्जानन्तं सम्प्रेष्यतीति जा
 नन्तमभिवादयते जानते मधुपर्कं प्राहेति यथो एतं ददितिः स
 र्वमिति लौकिकेष्वप्येतद्व्यथा सर्वरसा अनुप्रासाः पानीयमि-
 ति यथो एतं दविस्पष्टार्था भवन्तीति नैषस्थाणो रपराधो यदे
 न मन्धोन पश्यति पुरुषा पराधः स भवति यथा जानपदीषु वि
 द्यातः पुरुषविशेषो भवति पारो वर्यवित्सुतु खलु वेदितृषु भू-

यो विद्यः प्रशस्यो भवति ॥ १६ ॥

अथापीदमन्तरेण पदविभागेन विद्यते। अवसा-
यपद्वेतेरुद्रमृष्टेति पद्वदवसंगावः पथ्यदनमवतेर्गत्यर्थ-
स्यासोनामकरणस्तस्मान्नावगृह्णन्त्यवसायाश्चानिति
स्थितिरुपसृष्टो विमोचने तस्मादवगृह्णन्ति दूतो निर्ऋत्या
इदमाजगामेति पञ्चम्यर्थप्रेक्षावाषष्ठ्यर्थप्रेक्षावाः का
रान्तंपरो निर्ऋत्या आत्रक्षेति चतुर्थ्यर्थप्रेक्षैकारान्तं
परः सन्निकर्षः संहितापदप्रकृतिः संहितापदप्रकृती निस
र्वचरणानां पार्श्वदान्यथापियाज्ञेदैवतेन बहवः प्रदेशाभव
न्ति तदेतेनोपेक्षितव्यं तेचेदुयुलिङ्गशास्त्रस्म इति ॥
इन्द्रं नत्वा शवसा देवता वायुपृणन्तीति वायुलिङ्गं चेन्द्र-
लिङ्गं चाग्नेये मंत्रे ग्निरिव मन्यो त्विषितः सहस्वेति त-
थाग्निर्मान्यवे मंत्रे त्विषितो ज्वलितस्त्विषिरित्यप्य-
स्य दीप्तिनामभवेत्यथापि ज्ञानप्रशंसा भवत्यज्ञाननि
न्दाच्च ॥ १७ ॥

स्थाणुरयं भारहारः किलाभूदधीत्य
वेदं न विजानाति यो र्थम्। यो र्थज्ञ इत्
सकलं भद्रमश्नुते नाकमेति ज्ञानविधू
तपाप्मा ॥ यद्रूहीतमविज्ञातं निगदे
नैव शब्द्यते। अनग्नाविवशुक्लैघोन
तज्ज्वलति कर्हिचित् ॥

स्थाणुस्तिष्ठते रयोर्तेरणस्थो वा ॥ १८ ॥ ॥ ओम् ॥

उ॒त॒ त्वः॑ प॒श्यं॒ न द॑दर्श॒ वाच॑-
 मु॒त॒ त्वः॑ शृ॒ण्वं॒ न शृ॑णो॒ त्ये ना॑म् ।
 उ॒तो॒ त्वस्मै॑ त॒न्यं॑ वि॒स॑स्ये
 जा॒ये॒ व॒ प॒त्ये॑ उ॒शा॒ती॑ सु॒वा॒साः ॥

अप्ये कः पश्यं न पश्यति वाच मपि च शृण्वं न शृणोत्ये
 नामित्य विद्वांस मा हा र्द्धमप्ये कस्मै तन्यं विसस्य इति स्व
 मात्मानं विवृणुते ज्ञानं प्रकाशनं मर्षं स्या हानया वाचोप
 मोत्तमया वाचा जायेव पत्ये कामय माना सुवासा श्रुतुका
 लेषु सुवासाः कल्याणवासाः कामयमानान् श्रुतुकालेषु य
 था स एनां पश्यति स शृणोतीत्यर्थज्ञ प्रशंसते तस्योत्तराभू-
 यसे निर्वचनार्थ ॥ १९ ॥

उ॒त॒ त्वं॑ स॒र॒व्ये॑ स्थि॒र॒ पी॒त॒ मा॒ हु
 नै॒ नं॑ हि॒ त्वं॒ न्य॒पि॒ वा॒ जि॒ने॒षु॑ ।
 अ॒धे॑ न्वा॒च॒ र॒ ति॒ मा॒ य॒ यै॒ ष
 वा॒चं॑ शु॒श्रु॒वां॑ अ॒फु॒ला॒ म॒ पु॒ष्पा॒ म् ॥

अप्ये कं वाक् सरव्ये स्थिर पीत माहू रममाणं विपीता
 र्थं देवसरव्ये रमणीये स्थान इति वा विज्ञातार्थं यन्नामुवंति
 वाग्नेयेषु बलवत्संप्य धेन्वात्पेषचरति मायया वाक् प्रति
 रूपया नास्मै कामां दुग्धे वाग्दोत्यां देव मनुष्य स्थानेषु
 यो वाचं श्रुतवान् भवेत्यफला मपुष्पामित्यफलास्मा अपु-

ष्या वा भवतीति वा किञ्चित् पुष्पफलेति वार्धवाचः पुष्प-
 फलमाह याज्ञदैवते पुष्पफले देवता ध्यात्मे वा साक्षात्कृत
 धर्माणं ऋषयो बभूवुस्ते वरेभ्यो साक्षात्कृत धर्मभ्य उषदे-
 शेन मत्वान्त्सं प्रादुरुपदेशाय ग्लापयन्तो वरे बिल्म
 ग्रहणाय मंग्रन्थं समान्नासिषुर्वेदं च वेदाङ्गानि च बिल्मं
 भिल्मं भासनमिति वै तावन्तः समानकर्माणो धातवो धा-
 तुर्द्धातेरेतावन्त्यस्य सखस्य नाम धेयान्ये तावता मर्था
 नामिदमभिधानं नैघण्टुकमिदं देवतानामप्राधान्येनेद-
 मिति तद्यदन्यदेवते मंत्रे निपतति नैघण्टुकतत् ॥ अश्वे
 नत्वा वारवन्तः अश्वमिव त्वां बालवन्तं वात्सा दश वारणा-
 र्था भवन्ति दशो दशतेः मृगो न भीमः कुचरो गिरिष्ठाः ॥
 मृग इव भीमः कुचरो गिरिष्ठा मृगो मार्ष्टे र्गतिकर्मणो भी-
 मो विभ्यत्यस्माद्भीष्मो प्येतस्मादेवं कुचर इति चरतिक-
 र्म कुत्सितं मथ चेद्देवताभिधानं कायन्नचरतीति गिरि-
 ष्ठा गिरिस्थायी गिरिः पर्वतः समुद्राणि भवति पर्ववान् प-
 र्वतः पर्वपुनः पृणान्तेः प्रीणान्तेर्वा र्धमास पर्वदेवान् स्मिन् प्री-
 णन्तीति तत् प्रकृतीतरत्सन्धि सा मान्यान्ने च स्थायी मे-
 द्योपि गिरिरेतस्मादेवं तद्वानि नामानि प्राधान्यस्तुतीनां
 देवतानां तद्देवतमित्याचक्षते तदुपरिष्ठाद्वारव्यास्यामो नै-
 घण्टुकानि नैगमानी हेह ॥ २० ॥ इति निरुक्ते पूर्वषट्के प्रथ-
 माध्यायः ॥ हरिः ओम् ॥ तत्सत् ॥ श्रीकृष्णार्पणम् ॥ ५ ॥

अथ निरुक्ते पूर्व षट्के द्वितीयाध्यायः ॥

अथ निर्वचनं तद्येषु पदेषु स्वर संस्कारौ समर्थौ प्रा-
देशिकेन गुणेनां न्वितौ स्यातां तथा तानि निर्ब्रूयात्थानन्वि
तेर्थे प्रादेशिके ~~नन्वितौ स्वस्वत्~~ विकारे र्थ नित्यः प
रीक्षेत केनचिद्दृत्ति सामान्येना विद्यमाने सामान्ये प्यक्ष
रवर्ण सामान्या निर्ब्रूयान्नत्वे वन निर्ब्रूयान्न संस्कार मा-
द्वियेतं विशयवत्यो हि वृत्तयो भवन्ति यद्यार्थं विभक्तीः सं
नमयेत्प्रत्त मधत्तमिति धात्वादी एव शिष्येते अथाप्यस्ते
निवृत्तिस्थानेष्वदिलोपो भवति स्तः सन्तीत्यथाप्यन्त
लोपो भवति गत्वागतमित्यथाप्युपधा लोपो भवति ज
ग्मलुर्जग्मु रित्यथाप्युपधा विकारो भवति सजादण्डीत्य
थापि वर्णलोपो भवति तत्वा यामीत्यथापि द्विवर्णलोपस्तृ
च इत्यथाप्यादि विपर्ययो भवति ज्योतिर्द्यनो बिन्दुर्वा इ इ-
त्यथाप्यादि ~~विपर्ययो भवति~~ द्यंत विपर्ययो भवति स्तोका
रज्जुः सिकतास्त किं त्यथाप्यन्तव्यापत्ति भवति ॥ १ ॥

राजः पुरुषो राजपुरुषो राजाराजतेः पुरुषः पुरि
षादः पुरिशयः पूरयते र्वा पूरयत्यंतरित्यंतरपुरुष मभिप्रे
त्यं। यस्मात्परं नापरमस्ति किंचिद्वा स्मान्नापीयो न ज्या
यो स्तिकश्चित्। वृक्षइवस्तब्धो द्विवितिष्ठत्येकं स्तेनेदं पूर्णं
पुरुषेण सर्वमित्यपि निगमो भवति। विश्वकद्रा कर्षो वीति
चक्रद्रति श्वगतौ भाष्यते द्रातीति गति कुत्सनां कद्रा तीति
द्राति कुत्सनाचं कद्राति कद्रातीति सतो नर्थको भ्यासस्त-

दस्मिं नस्तीति विश्वकद्रुः कल्याणवर्णरूपः कल्याणवर्णस्येवा-
स्यरूपं कल्याणं कमनीयं भवति वर्णो वृणोते रूपं रोचते रेवं त
द्धितसमासान्निर्ब्रूयां न्नैकपदानि निर्ब्रूयां न्नावै या करणा य
नानुपसन्नायां निदं विदेवां नित्यं ह्यविजातुं विज्ञाने, सूयोप
सन्नायतु निर्ब्रूयाद्यो वा लं विजातुं स्यान्मे धा विने तपस्वि
नेवां ॥ ३॥

तत्राधुना स्पशास्त्रस्य विषयनिरूपणं प्रथमं तावदधिकारनि
रूपणं तत्राधिकारिणं निरूपयति ते मंत्राः ॥

विद्या ह वै ब्राह्मणमाजगाम' गोपायमाशेवं
धिष्टेहमेस्मि। असूयका यानृजं वे यतायुजमाब्रू-
या वीर्यवती तथा स्याम् ॥ १ ॥ य आ चृणव्यवित
थेन कर्णावदुःखं कुर्वन्मृतं सप्रयच्छन्। तं म-
न्येत पितरं मातरं च तस्मै न दुह्येत्कतमच्च नाहं ॥ २ ॥
अध्यापिता ये गुरुं नाद्रियन्ते विप्रो वा चा मनसा
कर्मणा वा। यथैव तेन गुरोर्भोजनीयास्तथैव ता
न्न भुनक्ति श्रुतं तत् ॥ ३ ॥ यमेव विद्याः शुचिमग्रम
त्तं मे धाविनं ब्रह्मचर्योपपन्नम्। यस्तेन दुह्येत्कत
मच्च नाहं तस्मै माब्रूयानिधिपाय ब्रह्मन्निति, निधिः
शेव धिरिति ॥ ४ ॥

तावां वास्तून् युश्मसि गमं ध्ये यन्न गा वो
भूरिशृङ्गा अयासः ॥ अत्राहु तदुरुगाय

स्मृष्टः परमं पदमवभाति भूरि ॥

तानि वा वास्तूनि कामया महे गमनाय यत्र गावो भूरिशृङ्गा ब
हुशृङ्गा भूरिति बहुनो नामधेयं प्रभवतीति सतः शृङ्गं श्रयते वा शृ-
णाते वा शरणायोद्गतमिति वा शिरसो निर्गतमिति वा या सो य
नां स्तत्र तदुरुगायस्य विष्णोर्महागतेः परमं पदं परार्ध्यस्थं मव
भाति भूरि । पादः पद्यते स्तं निधानात् पदं पशुपादप्रकृतिः प्रभाग
पादः प्रभागपादसामान्यादितराणि पदान्येव मन्ये वा मपिस-
त्वानां सन्देहविद्यते तानि चेतु समानकर्मणि समाननिर्वचना
नि नानाकर्मणि च नानानिर्वचनानि यथार्थं निर्वक्तव्यानीती
मान्येकदिशतिः पृथिवीनामधेयान्यतु क्रान्तानि तत्र निर्भरति
निर्ममणा कृच्छतेः कृच्छापत्तिरितरासा पृथिव्यासन्दिद्यते तयो-
र्विभागस्तस्या एषा भवति ॥ ७ ॥ पू.ष. अ.२

यद् ई चकार नसो अस्य वेद यद् ई ददर्श हिरुगि
नु तस्मात् समातुर्यो नापरिबीतो अन्तर्बहु
प्रजा निर्भरति माविवेश ॥

बहुप्रजाः कृच्छ मापद्यते इति परिव्राजकां वर्षकर्मिति नैरुक्ता
यद् ई चकारेति करोति किराती सन्दिधौ वर्षकर्मणा नसो स्यवेद
मध्यमः स एवास्यवेद मध्यमो यो ददर्शादिव्योपहितं समातुर्यो
नौ मातान्तरिक्षं निर्मीयन्ते ; स्मिन् मूतानि यो निरन्तरिक्षं महान
वयवः परिबीतो वायुना यमपीतरो यो निरेतस्मादेवं परियुतो भ-
वति बहु प्रजा भूमिमापद्यते वर्षकर्मणा शाकपूणिः सङ्कल्पयांच-

क्रे। सर्वा देवताजा नामीति तस्मै देवतो भयलिङ्गं प्रादुर्बभूव तां न
जजेतां षपच्छ विविदि पाणित्वेति सास्मा एता मृवं मादिदे शौषा
मदेवतेति ॥ ८ ॥

अयं स शिङ्केयेन गौरभीवृत्ता
मिमाति मायुं ध्वसना बधि श्रिता।
साच्चिभिर्निहिचकार्मर्त्यम्
विद्युद्रवन्ती प्रतिवृत्रिमौहते ॥

अयं स शब्दायते येन गौरभिप्रवृत्ता मिमाति मायुं शब्दं क
रोति मायुमिवादित्यमिति वा वागेषा माध्यमिका ध्वं सने मेधे
धि श्रिता साच्चिभिः कर्मभिर्नोचैर्निकरोति मर्त्यं विद्युद्र
वन्ती प्रत्यूहते वृत्रिं वृत्रिरिति रूपनामं वृणोतीति सतो वर्षे ण
प्रच्छदां पृथिवीं तत्पुनरादत्ते ॥ ९ ॥

हिरण्यनामान्युत्तराणि पञ्चदश हिरण्यं कस्माद्धि
यत आयम्यमानमिति वा ह्रियते जनाज्जनमिति वा हितरम-
णं भवतीति वा हृदयरमणं भवतीति वा ह्यते वा स्यात्प्रेप्साक
र्मणोन्तरिक्षनामान्युत्तराणि षोडशान्तरिक्षं कस्मादन्तरिक्षा
न्तं भवंत्यन्तरे मेइति वा शरीरेष्वन्तः क्षयमिति वा तत्र समुद्रइ
त्येतत्पार्थिवेन समुद्रेण सन्दिह्यते समुद्रः कस्मात्समुद्रं त्य
स्मादापः समभिद्रवंत्येन मापः संमोदन्तेस्मिन् भूतानि समु
द्रको भवति समुनतीति वा तयोर्विभागस्तत्रेति हासमाचक्षते
देवापिश्चाष्टिषेणः शन्तनुश्चकौरव्यौ भ्रातरौ बभूवतुः सश-

न्तनुः कनीया नभिषेचयां चक्रे देवापि स्तपः प्रतिपेदे ततः शन्त
 नो राज्ये द्वादश वर्षाणि देवो नववर्षत मूचुर्ब्राह्मणा अधर्मस्त्व
 याचरितो ज्येष्ठभ्रातरमन्त रित्या भिषेचितं तस्मात्ते देवो नववर्ष-
 तीति स शन्तनुर्देवापि शिशिक्ष राज्ये न तमुवाच देवापिः पुरो
 हितं स्ते सानियाज यानि च त्वेति तस्यैत द्वर्षकाम सूक्तं तस्यै-
 षा भवति ॥ १० ॥

आर्षिषेणो होत्रमृषिर्निषीदं

देवापि देवसु मतिं चिकित्वात् ।

सः उत्तरस्माद्धरं समुद्र

मपो दिव्या असृज दूर्व्या अभि ॥

आर्षिषेण ऋषिषेणस्य पुत्र इषित सेनस्य तिवा सेनासे
 श्वरां समानमतिर्वा पुत्रः पुरुत्रायते निपरणाद्वा पुंनरकं ततस्त्रा
 यत इतिवा होत्रमृषिर्निषीदं नृषिर्दर्शनां स्तोमां ददर्शैत्यौप
 मन्यवंस्तद्यदेनां स्तपस्य मानान् ब्रह्म स्वयं भवभ्यानर्षेत्तत्र
 षयो भववंस्तदृषीणा मृषित्वमिति विज्ञायते देवापि देवाना
 मापत्यां स्तुत्या च प्रदानेन च देवसु मतिं देवानां कल्याणीं म
 तिं चिकित्वांश्चेतनावान् । स उत्तरस्माद्धरं समुद्रम् । उत्तर
 उद्धततरो भवत्यधरो धोरो धोन धावतीत्यूर्ध्वगतिः प्रतिषि-
 द्धा तस्योत्तरा भूयसे निर्वचनाय ॥ ११ ॥

उतोम् ॥

यद्देवापिः शन्तनवे पुरोहितो

होत्राय वृतः कृपयं नदीधेत् ॥
 देवश्रुतं वृष्टिं वनिं रराणो
 बृहस्पतिर्वाचं मस्मा अयच्छत् ॥

शक्तनुः शक्तनो स्त्विति वा शमस्मैतन्वा अस्त्विति वा पुरोहि
 तः पुर एनं दधति होत्राय वृतः कृपाय माणो न्वध्यायं देवश्रुतं देवा
 एनं शृण्वंति वृष्टिं वनिं वृष्टियाचिनं रराणो राति रभ्यस्तो बृह-
 स्पतिर्ब्रह्मा सीत्सो स्मैवाचं मयच्छद् बृहदुप व्याख्यातम् ॥१२॥
 इति निरुक्ते पूर्व षट् द्वितीयाध्यायः ॥ हरिः ओम् ॥ ७॥

अथ तृतीयाध्यायः ॥ हरिः ओम् ॥

कर्मनामान्युत्तराणि षड्शतिः कर्म कस्मान् क्रियत इति स
 तो पत्यनामान्युत्तराणि पञ्चदशा पत्यं कस्मात्पुत्रं भवति
 नानेन पत्नीति वा तद्यथा जनयितुः प्रजैव मूर्धायै त्रुचा उदा
 हरिष्यामः ॥ १॥

पुत्रिषद्यं स्वरंणस्य रेक्णो नित्यस्य रायः पत
 यः स्याम ॥ न शेषो अग्ने अन्यजात मस्त्य
 चेत्तानस्य मापथो विदुक्षः ॥

परिहर्तव्यं हिनो पसर्तव्यं मरणस्य रेक्णो रणो पाणो भव
 ति रेक्ण इति धननामं रिच्यते प्रयतो नित्यस्य रायः पतयः
 स्याम पित्र्यस्येव धनस्य। न शेषो अग्ने अन्यजात मस्ति। शेष
 इत्यपत्यनामं शिष्यते प्रयतो चेत्यमानस्य तत्प्रमत्तस्य भव
 ति मानः पथो विदुक्ष इति तस्योत्तराभ्यसे निर्वचनाय ॥ २॥

नहि प्रभायारणः सुशोभो-

न्योदर्यो मनसा मन्त वा उ ॥

अधाचिदोकः पुनरित्स एत्या-

नो वाज्यं भीषाळे तु नव्यः ॥

नहि ग्रहीतव्ये रणः सुसुरवतमोप्यन्योदर्यो मनसापिन
मन्तव्यो ममायं पुत्र इत्यथ सओकः पुनरेव तदेति यत आग
तो भवत्यो क इति निवासना मोच्यते ऐतुनो वा जीवे जनवा
नमिषण्डहमाणः सपत्नान्नवजातः सव पुत्र इत्यथै तां दु
हितृदायाद्य उदाहरन्ति पुत्रदायाद्य इत्येके ॥ ३ ॥

शासद्वद्विदुहितुर्नप्यङ्गद्विद्वान्भूतस्य
दधिधितिं सपर्यन् ॥ पिता यत्र दुहितुः सेकमृ
जदसंशगम्येन मनसा दधन्वे ॥

प्रश्नशास्त्रिवेदासन्तानकर्मणे दुहितुः पुत्रभावे दुहि
ता दुहितादूरे हितयोर्धेवी न सार सुषो गमद्वौ हित्रं पौत्रमिति
विद्वान् प्रजननयज्ञस्यरेतसोवांगादङ्गत्सम्भूतस्य हृद-
यादधिजातस्य मातरि प्रत्युत्स्य विधानं पूजयन् विशेषेण
मिथुनाः पुत्रादायादा इति तदेतद्वक्श्लोकाभ्यामभ्युक्तं ॥
अङ्गदङ्गत्सम्भवंसि हृदयादधिजायसे । आत्मा वै पु
त्रनामासि स जीवशरदः शतमित्य विशेषेण पुत्राणां
दायो भवति धर्मतः । मिथुनानां विसर्गादौ मनुः स्वायम्भु
वो ब्रवीत् ॥ न दुहितर इत्येके तस्मात्पुमान् दायादौ दाया-

दा स्त्रीति विज्ञायते तस्मात् स्त्रियंजातां परास्यन्ति नपुमां
 समितिच स्त्रीणां दान विक्रयाति सर्गा विद्यन्ते न पुसः
 पुंसो पीत्येकै शौनः शोपे दर्शनात् । अ भ्रातृ मती वाद इत्य
 परम् ॥ अमूर्या यन्ति जामयः सर्वा लो हित वा ससः । अ
 भ्रातर इव यो षां स्तिष्ठन्ति हतवर्त्मनः ॥ अ भ्रातृ का इव
 यो षा स्तिष्ठन्ति सन्तान कर्मणे पिण्ड दानाय हतवर्त्मा
 न इत्य भ्रातृ का या अनिर्वाह उने प्रमिकंस्तस्यो त्तरा भू-
 यसे निर्वचना य ॥ ४ ॥ हरिः ओम् । तत्सत् ॥

अ भ्राते वा पुंस एति प्राती ची ग ती रुगि
 व स नये धना नाम् ॥ जा ये व पत्ये उ श ती
 सु वा सा उ षा ह स्त्रे व नि रिणीते अ प्तः ॥

अ भ्रातृ के व पुंसः पितृ नेत्य भि सुखी सन्तान कर्म णे पि-
 ण्ड दानाय नप ति गर्वी रो हि णी व धन ला भायं दा क्षिगा जी ग
 र्तः सं मा स्था णु गृ णातेः सत्य सङ्गो भवति तं तत्र या पुत्रा
 या पति का सा रो हति तां तत्राक्षे रा घ्नन्ति सारि क्थं लभते
 श्मशान सञ्चयो पि गर्ते उच्यते गुरते रप गूर्णे भवति श्म-
 शानं श्म शयनं श्म शरीरं शरीरं शृ णातेः शम्नाते वा श्म श्रु लो
 म श्म निश्चितं भवति लो म लु नाते वा लीयते वा नो पर स्या विः
 कुर्याद्य दुप र स्या विकु र्या द्गते षा स्यान् प्रमा मुको इत्य पि
 निगमो भवति रथो पि गर्ते उच्यते गृ णातेः स्तु ति कर्म णः स्तु
 त तमं यानं । आरो ह थो वरु ण मित्र ग र्तं मित्र्य पि निगमो
 भवति । जा ये व पत्ये का म य मानो सु वा सा ऋ तु का ले षू षा ह-

सने वदन्तान् विवृणुते रूपा णी ति चतस्र उपमाना भ्रात्री
मुपयन्ते तौ कं त्यस्य तद्भवतीत्य भ्रातृका या उपयमनम
तिषेधः प्रत्यक्षः पितुश्च पुत्रभावेः पिता यत्र दुहितुरभता
यां रे तः सेकं प्रार्जयति सन्ध्यात्यात्मानं सङ्गमेन मनसैत्य
थै तां जा म्या रिक्थं प्रतिषेध उदाहरन्ति ज्येष्ठं पुत्रिकाया
इत्येके ॥ ५ ॥

न जामये तान्वो रिक्थं मांरै क्चकार्ग
र्भं सन्तुर्नि धानम् ॥ यदी मा तरो जनय
न्त वन्हिं मन्यः कर्ता सुकतो रन्यन्नुन्धन् ॥

न जामये भगिन्यै जामिरन्ये स्यां जनयन्ति जामपत्यं
जमते वी स्याद्भति कर्मणो निर्गमन प्राया भवति तान्व आ-
त्मजः पुत्रो रिक्थं प्राचि त्प्रादा च्च कारै नां ग र्भं नि धानीं
सन्तुर्हेस्त ग्राहस्य यदिह मातरो जनयन्त वन्हिं पुत्र म
वन्हि च स्त्रिय मन्यतरः सन्तान कर्ता भवति पुमान् दा-
यादो न्यतरो र्धयित्वा जाभिः प्रदीयते परस्मै ॥ ६ ॥

मनुष्यनामान्युत्तराणि पञ्च विंशति र्मनुष्याः
कस्मान्प्रत्वा कर्माणि सीव्यन्ति मनस्य मानेन सृष्टी मन
स्यतिः पुन र्मनस्वी भावे मनो रपत्यं मनुषो वा तत्र पञ्च
जना इत्ये तस्य निगमा भवन्ति ॥ ७ ॥

तदद्यवाचः प्रमंमं सीयु येना सुंरां अभिदे
बा असौम ॥ ऊर्जा दउ त यज्ञिया सः पंच
जना मम होत्रं जुषध्वम् ॥

तदद्यवाचः परमं मंसीय येनासुरानभिभवे मदेवा असुरा
 असुरता स्थाने च स्ता स्थाने भ्य इति वा पिवा सुरिति प्राणनामा
 स्तः शरिरे भवति ते न तद्वन्तः सोर्देवानसृत तत्सुराणां सुरत्वं म
 सोरसुरानसृजते तदसुराणामसुरत्वमिति विज्ञायते ॥ ऊर्जा
 द उत यं ज्ञियासः ॥ अन्नादाश्च यज्ञियाश्चोर्गित्यं ननामोर्ज
 यतीति सतः पक्वं सु प्रवृक्णमिति वा ॥ पञ्चजनाममहोत्रं जु
 षध्वम् ॥ गन्धर्वाः पितरो देवा असुरारक्षां सीर्येके च त्वारो व
 र्णानिषादः पञ्चम इत्यौ प मन्यवो निषादः कस्मान्निषदनो
 भवति निषणमस्मिन् पापक मिति नै रुक्ताः यत्पञ्चजन्यया वि
 श ॥ पञ्चजनीनया विशा पंचपृक्ता संख्या स्त्री पुत्रपुंसकेष्व
 विशिष्टा इति ॥ ८ ॥

एवयावयं सुवृधा ब्रह्मणस्पते स्यार्हावसु
 मनुष्या देदीमहि ॥ यानो दूरे तळितो
 या अरातयो भिसन्ति जुभयाता अनमसोः ॥

एवयावयं सुवृधा ब्रह्मणस्पते स्यार्हावसुनि म
 तुष्येभ्य आददीमहि याश्चनो दूरे तळितो याश्चान्तिके रातयो
 दानकर्माणो वा दान प्रज्ञा वा जं भयता अनमसो मसो इति रूप
 नामां मोतीति सतो विद्युत्तडिद्रवतीति शाकपूणिः सा त्ववता
 डयति दूराच्च दृश्यते पित्विदमन्तिकनामै वाभिप्रेतं स्यात् ॥ ११ ॥

यत्रा सुपर्णा अमृतस्य भागमनिमेषं वि
 दधाभिस्वरन्ति ॥ इनो विश्वस्य भुवन
 स्य गोपाः समाधीरः पाकमत्रा विवेश ॥

यत्र सुपर्णाः सुपतना आदित्यरश्मयो मृतस्य भागमुदकस्यां
 निमिषन्तो वेदनेनाभिस्वरन्तीति वा भिप्रयन्तीतिवेश्वरः सर्वेषां भू-
 तानां गोपायितादित्यः समाधीरपाकमत्राविवेशेति धीरोधीमा-
 न्पाकः पक्तव्यो भवति विपक्वप्रज्ञ आदित्य इत्युपनिषद्वर्णनात्
 भवतीत्यधिदेवतमथाध्यात्मं यत्र सुपर्णाः सुपतनानीन्द्रिया-
 ण्यमृतस्य भागं ज्ञानस्यां निमिषन्तो वेदनेनाभिस्वरन्तीति वा
 भिप्रयन्तीतिवेश्वरः सर्वेषां सिद्धिवाणां गोपायितात्समा-
 धीरः पाकमत्राविवेशेति धीरोधीमान्पाकः पक्तव्यो भवति
 विपक्वप्रज्ञ आत्मेत्यात्मगतिमाचष्टे ॥ १३ ॥ इति निरुक्ते
 पूर्वषट्के तृतीयाध्यायः ॥ ३ ॥ हरिः ओं तत्सद्ब्रह्मार्पणमस्तु ॥

॥ अथ चतुर्थाध्यायः ॥

हरिः ओम् ॥ जुष्टो दमनो अतिथिर्दुरोण
 दमनो यज्ञमुपयाहि विद्वान् ॥
 विश्वा अग्ने अभियुजो विहत्या
 शत्रू यता माभरा भोजनानि ॥

अतिथिरभ्यतितो गृहान् भवत्यभ्येति तिथिषु परकुलानी-
 ति वा परगृहाणीति वा दुरोण इति गृहनामं। दुरवा भवन्ति दु-
 स्तर्पा दमनो यज्ञमुपयाहि विद्वान् तर्वा अग्ने अभियुजो वि-
 हत्यं शत्रू यता माभर भोजनानि हत्यान्येषां बलानि शत्रूणां
 भवनादाहर भोजनानीति वा धनानीति वा इति ॥ ५ ॥

तित उपरि पवनं भवति तत बद्धा तु न्नवं द्वा तिलमात्रतु
 न्नमिति वा ॥ ९ ॥ शिवम् ॥ ९ ॥

मूळ प्रत पाहण्यासाठी संपर्क

इतिहासाचार्य वि.का. राजवाडे संशोधन मंडळ, धुळे
राजवाडे पथ, गल्ली नं. १, धुळे-४२४००१ (महाराष्ट्र)
दूरध्वनी क्रमांक (०२५६२) २३३८४८
Email ID : rajwademandaldhule@gmail.com